

MEMORIU TEHNIC

DE PREZENTARE
A AMENAJAMENTULUI SILVIC
U.P. I MALAIA
(in conformitate cu prevederile O.M. 19/2010)

A. Descrierea succinta a amenajamentului U.P. I

A1. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII LA NIVEL EUROPEAN

Conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului, inclusiv conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, sunt obiective comunitare esențiale și de interes general. Întrucât s-a constatat că pe teritoriul european al statelor membre, habitatele naturale se află, în multe cazuri, într-un proces de deteriorare și din ce în ce mai multe specii sălbatice sunt periclitate și pentru că habitatele și speciile amenințate fac parte din patrimoniul natural al Comunității, iar pericolele care le amenință sunt adesea de natură transfrontalieră, a fost necesar să se adopte reglementări comunitare de conservare a acestora.

Directiva Consiliului Europei 92/43/EEC, din 21.05.1992, referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice („Directiva Habitate”) are ca scop principal tocmai promovarea menținerii biodiversității la nivel european, dar cu luarea în considerare și a condițiilor economice, sociale, culturale și a aspectelor regionale și locale, contribuind astfel la atingerea obiectivului mai general al dezvoltării durabile; întrucât respectiva menținere a biodiversității presupune uneori perpetuarea sau chiar încurajarea activităților umane. În mod similar, Directiva Consiliului Europei 79/409/EEC („Directiva Păsări”), din 2.04.1979, se referă la speciile de păsări sălbatice și la habitatele acestora.

Prin aceste directive, anumite tipuri de habitate naturale și anumite specii amenințate au fost desemnate ca priorități, urmărindu-se ca măsurile de conservare a lor să poată fi puse în aplicare cât mai repede. Pentru a menține sau a readuce habitatele naturale sau speciile sălbatice de importanță comunitară la un stadiu corespunzător de conservare, s-a considerat necesar să se desemneze arii speciale de conservare (potrivit “Directivei Habitate”) și arii de protecție specială avifaunistică (potrivit “Directivei Păsări”), astfel încât să se creeze o rețea ecologică europeană coerentă, conform unui program bine stabilit.

Rețeaua ecologică „Natura 2000” reunește siturile care adăpostesc tipuri de habitate naturale enumerate în anexa I și habitatele speciilor enumerate în anexa II din “Directiva Habitate”, precum și siturile care includ habitatele speciilor de păsări enumerate în anexa I din “Directiva Păsări” și, în cazul speciilor migratoare, zone de înmulțire, de schimbare a penelor, de iernare și puncte de popas de-a lungul rutelor lor de migrare.

A.2. AMENAJAMENTUL SILVIC INSTRUMENT DE GESTIONARE DURABILĂ

Amenajarea pădurilor are drept scop organizarea, modelarea și conducerea structural-funcțională a pădurilor, în conformitate cu sarcinile complexe de ordin social, ecologic sau economic ale gospodăriei silvice. Pentru acestea, amenajamentul are la bază următoarele principii:

Principiul continuității. Care reflectă preocuparea continuă de a asigura condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor (privită ca administrare și utilizare a ecosistemelor forestiere astfel încât să li se mențină sau amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare și sănătatea și să li se asigure, pentru prezent și viitor, capacitatea de a exercita funcții multiple – ecologice, economice și sociale – la nivel local și regional, fără a genera prejudicii altor sisteme), astfel încât acestea să ofere societății, permanent și la un nivel cât mai ridicat, produse lemnoase și de altă natură, precum și servicii de protecție și sociale;

Principiul eficacității funcționale. Acesta exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacităților de producție și protecție a pădurilor, precum și pentru o optimă punere în valoare a acestora, asigurându-se echilibrul corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic și social, cu cele mai mici costuri posibile;

Principiul conservării și ameliorării biodiversității. Prin care se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (intraspecifică, interspecifică, ecosistemică și al peisajelor), în scopul maximizării stabilității și a potențialului polifuncțional al pădurilor.

Principiul economic. Prin valorificarea integrală a masei lemnoase se urmărește satisfacerea unor necesități social-economice, atrăgându-se în acest scop în circuitul economic toate resursele fără pierderi sau declasări și în condițiile conservării fondului forestier. Valorificarea superioară are în vedere caracteristica lemnului de a fi folosit în același timp pentru o gamă foarte largă de produse, cu prelucrări și valori foarte diferite. În final, valoarea produselor realizate înglobează în ele eforturile comune ale silviculturii, exploatării și industrializării lemnului.

Valorificarea masei lemnoase pe picior se va face în condiții specifice economiei de piață, în scopul realizării unei eficiențe economice cât mai ridicate și a utilizării superioare a lemnului, corelat cu regulile de gospodărire a pădurilor și protejarea factorilor de mediu.

A.3. Descrierea succintă a amenajamentului U.P. I MALAIA

Fondul forestier aparținând persoanelor fizice asociate în Convenția de la Malaia este situat din punct de vedere administrativ pe raza teritorială a comunei Malaia din județul Vâlcea. Suprafața fondului forestier este împărțită în 16 parcele și 33 subparcele. Suprafața fondului forestier totalizează 150.3 ha. Din punct de vedere geografic, fondul forestier este situat în Carpații Meridionali, ocupând o parte din versantul nordic al Muntelui Ursu, cu altitudini cuprinse între 800 m (u.a. 132A) și 1800 m (u.a. 136G). Întreaga suprafață de fond forestier se află în paza Ocolului Silvic Privat Buila, din loc. Horezu, str. N.Iorga, bl. O3, sc.B, ap.2, jud. Valcea, tel/fax 0250860930, e-mail: ocolulbuila@yahoo.com.

Coordonatele în sistem Stereo 70 ale poligonului care include teritoriul sunt prezentate mai jos.

Puncte	EST	NORD
1	414945.4501	428499.1051
2	415716.1318	428927.4765
3	415837.5051	428971.5366
4	416309.9871	427153.5427
5	417210.5167	427928.4879
6	417730.1643	426468.2359
7	417060.5811	426172.895
8	414947.9348	427036.1895
9	415010.8455	427051.6721

Aceste păduri au fost incluse în grupa I funcțională (150.3 ha), categoria funcțională 2A (6.2 ha), în categoria 2C (17.8 ha) și în categoria 1C (126.3 ha);

Obiectivele social – economice și ecologice avute în vedere la elaborarea amenajamentului sunt:

-menținerea și dezvoltarea fondului forestier prin sporirea potențialului de producție și protecție;

-introducerea sau menținerea speciilor de mare productivitate și în special a celor corespunzătoare condițiilor staționale existente;

-limitarea volumului tăierilor la nivelul indicat de posibilitatea anuală;

-gospodarirea diferentiata a arboretelor, in raport cu telul principal de productie sau protectie;

- gospodăria durabilă a arboretelor;
- conservarea și ameliorarea fertilității solurilor, împiedicarea eroziunilor și asigurarea stabilității versanților, în cazul terenurilor cu înclinare mare, grohotișuri și stâncării;
- conservarea ecosistemelor forestiere de mare altitudine, unde condițiile de regenerare sunt foarte dificile;
- protecția versanților pâraielor din zona montană;
- asigurarea unui circuit echilibrat al apei;
- reglarea climatului, atât la nivel macro dar și micro;
- obținerea de masă lemnoasă de calitate ridicată, valorificabilă industrial;
- satisfacerea nevoilor locale de lemn de foc și construcție;
- valorificarea durabilă a tuturor resurselor nelemnoase disponibile;
- satisfacerea necesităților recreațional – estetice și sanogene ale locuitorilor din zonă și ale turiștilor (inclusiv a celor care se deplasează pe drumurile publice).

Masuri privind menținerea și dezvoltarea biodiversității biologice

Conservarea și ameliorarea biodiversității constituie o componentă esențială a gestionării durabile a pădurilor. La nivelul ecosistemic se va urmări păstrarea în cadrul masivului forestier – cel puțin ca reprezentare – a tuturor ecosistemelor specifice zonei, chiar dacă unele dintre ele nu prezintă interes sub raport economic.

Pentru ecosistemele mai puțin reprezentate, se vor putea identifica și unele zone de îmbătrânire, care să fie cruțate/promovate prin toate intervențiile din cadrul arboretelor respective. Suprafața însumată a zonelor respective poate fi de 0.5 – 2% din întinderea arboretelor în cauză.

Diversitatea specifică trebuie privită sub raportul tuturor componentelor biocenozelor corespunzătoare ecosistemelor naturale.

Sub raportul compoziției arboretelor, trebuie avută în vedere întreaga gamă a speciilor forestiere, binențeles ținând seama de proporțiile corespunzătoare țărilor urmărite, acordând atenție speciilor arbustive și erbacee, ținând seama de importanța lor pentru ameliorarea condițiilor staționale,

pentru asigurarea hranei necesare unor specii de animale specifice ecosistemelor în cauză, pentru crearea și menținerea unor liziere protectoare etc.

În ghidul de interpretare „*Natura 2000 și pădurile - Provocări și oportunități*” al Directoratului General pentru Mediu din Comisia europeană se precizează că pentru păstrarea biodiversității, administratorii pădurilor și amenajării pot urmări recomandările de mai jos, ținând totuși cont de condițiile locale:

- conservarea arborilor izolați, maturi, uscați sau în descompunere care constituie un habitat potrivit pentru ciocănitari, păsări de pradă, insecte și numeroase plante inferioare (fungi, ferigi, briofite, etc);
- conservarea arborilor cu scorbură ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări și mamifere mici;
- conservarea arborilor mari și a zonei imediat înconjurătoare dacă se dovedește că sunt ocupați cu regularitate de răpitoare în timpul cuibăritului;
- menținerea bălților, pâraielor, izvoarelor și a altor corpuri mici de apă, mlaștini, smârcuri, într-un stadiu care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al peștilor,

amfibienilor, insectelor etc. prin evitarea fluctuațiilor excesive ale nivelului apei, degradării digurilor naturale și poluării apei;

- zonarea adecvată, atât pentru operațiunile forestiere cât și pentru activitățile de turism/recreative, a marilor suprafețelor forestiere, în funcție de diferitele niveluri de intervenție și crearea unor zone tampon în jurul ariilor protejate;
- după dezastre naturale (furtuni puternice, incendii pe suprafețe mari, atacuri de dăunători) deciziile manageriale să permită desfășurarea proceselor de succesiune naturală în zonele de interes, ca posibilități de lărgire a biodiversității;
- adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere așa încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor animale sensibile, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure;
- păstrarea unor distanțe adecvate pentru a nu perturba speciile rare sau periclitate a căror prezență a fost confirmată;
- rotația ciclică a zonelor cu grade diferite de intervenție în timp și spațiu;
- în cazul în care este posibil este bine să rămână și mici suprafețe neplantate, așa încât să se păstreze mici petice de iarbă, suprafețe înierbate pe zone calcaroase cu specii rare sau periclitate de faună și floră, turbării, mlaștini, zone aluviale și zone cu alunecări de teren. Toate acestea pot îmbogăți enorm oferta generală a biodiversității unei zone datorită frecvenței crescute de tranziții („ecotonuri”) între diferitele tipuri de vegetație;
- din același motiv, decizia de a nu replanta anumite suprafețe în plantații noi cu funcții de producție poate genera o varietate suplimentară și recolonizare spontană dispersată cu specii pioniere, ceea ce va duce la o sporire în timp a biodiversității, dacă se asigură nișe corespunzătoare pentru o varietate mare de specii; mai mult, valoarea suplimentară a regenerării complete este de obicei scăzută, deoarece operațiunile de replantare sunt foarte costisitoare;
- asigurarea monitorizării regulate a bogățiilor speciilor naturale, pentru a putea evalua efectul anumitor măsuri luate și a fi siguri de prezența elementelor de floră și faună rare sau periclitate.
- menținerea unei structuri cât mai variate a arboretelor îndeosebi a celor de la limita pădurii. Pentru a se asigura diversitatea speciilor de faună – insecte xilofage cu întreg lanțul trofic corespunzător, dar și a unor specii vegetale criptogame, în interiorul arboretelor se vor menține exemplare de arbori bătrâni, deperisanți și morți, câte 1-2 la hectar, dispersați sau în grupe mici ce nu vor fi exploatați dar monitorizați atent pentru evitarea apariției unor atacuri puternice.

Conservarea biodiversității

Ocrotirea și conservarea biodiversității este un domeniu complex ce trebuie urmărit, luând în considerare cele patru forme ale acesteia: genetică, a speciilor, ecosistemică, landsaftică.

O caracteristică esențială a unității de producție o constituie faptul că întreaga suprafață este încadrată în grupa I funcțională, fiind constituită în mare parte din arborete naturale de molid.

Ținând seama de acest fapt, la întocmirea planurilor de amenajament se vor avea în vedere soluții și recomandări vizând conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor prin:

- stabilirea corespunzătoare a compozițiilor de regenerare și a compozițiilor țel, acordând atenție deosebită speciilor locale în raport cu condițiile staționale și de vegetație specifice;
- diversificarea structurii orizontale și verticale a arboretelor, pe calea promovării regenerării naturale, a aplicării tratamentelor cu perioade lungi de regenerare și modalităților de îngrijire și de conducere a arboretelor;
- menținerea în arborete a unor exemplare (1-3 la ha) din specii rar întâlnite în cadrul ecosistemelor respective, a unor preexistenți de dimensiuni ieșite din comun sau a unor arbori cu particularități evidente sub raportul diversității biologice (cu scorburi, cu forme deosebite etc.);

- identificarea și menținerea unor porțiuni cu asemenea particularități, inclusiv prin constituirea în acest fel, a unor subparcele distincte;
- menținerea lemnului mort izolat, produs de perturbările naturale (doborâturi, rupturi ș.a.), aceștia devenind un mediu de viață pentru întregi populații de mușchi, ciuperci, insecte etc.;
- menținerea definitivă a arborilor foarte bătrâni, fie izolați (arbori-habitat), fie în mici insule de îmbătrânire sau senescență (constituite din arbori muribunzi fără valoare economică, cu cavități scorburi, scurgeri de sevă sau urme de trăznet);
- menținerea unor suprafețe minime de lumină pentru hrana insectelor floricole aflate în stadiul de adult;
- menținerea și dezvoltarea biodiversității ecosistemelor forestiere și landsaftice.

În cazul pădurilor caracterizate printr-o deosebită fragilitate ecologică și îndeplinind funcții multiple (antierozionale, hidrologice, climatice ș.a.), prin lucrări adecvate se va urmări crearea de arborete cu structuri naturale specifice condițiilor staționale din zona respectivă, conservarea biodiversității genetice și folosirea de material de împădurire de proveniență strict locală.

În cazul pădurilor cu funcții speciale de protecție, măsurile de gospodărire propuse vizează menținerea sau realizarea unor structuri polivalente, pe cât posibil apropiate de cele specifice ecosistemelor naturale, dar cu particularitățile impuse de necesitatea exercitării funcțiilor prioritare atribuite arboretelor.

La adoptarea măsurilor respective se va urmări ca ele să contribuie la menținerea și ameliorarea condițiilor de mediu, prin: evitare unor recolte care depășesc limitele impuse de necesitățile normalizării fondului de producție, precum și a unor tehnologii de regenerare/exploatare care pot afecta calitatea solului și a apei; interzicerea utilizării unor substanțe chimice nocive în acțiunile de fertilizare, de combatere a dăunătorilor pădurii ori a buruienilor din culturi etc.

În afara măsurilor menționate, pentru a se crea condițiile necesare trecerii la un sistem de gospodărire intensiv, se impun desigur și acțiuni susținute privind dezvoltarea și modernizarea rețelei de drumuri forestiere, în raport cu natura și specificul activităților preconizate.

În pădurile analizate întâlnim frecvent arbori multisecolari, giganți ai lumii vegetale, care, chiar și după moartea lor, în decursul fazelor de putrezire și descompunere se mențin multe decenii în ecosistem. Arborii bătrâni și foarte bătrâni, ca și cei cu scorburi și cavități, au un rol benefic în conservarea și ameliorarea biodiversității forestiere știindu-se că 2/3 din specii depind de lemnul mort, și că biodiversitatea forestieră se compune în proporție de doar 20 % din plante, mamifere și păsări iar diferența de 80% revine insectelor.

Totodată este necesară combaterea miturilor false conform cărora pădurile „curate” sunt neapărat sănătoase; că pădurile și arborii prea bătrâni sunt o problemă; că arborii morți sunt focare de boli; că lemnul mort și arborii bătrâni reprezintă risc de incendii și accidente.

Potrivit dezbaterilor care au avut loc la conferințele de avizare a soluțiilor tehnice, la întocmirea amenajmentului s-au adoptat măsuri care să creeze premise ca în etapele următoare aspectele respective să poată fi luate în considerare.

Dintre măsurile respective sunt de menționat:

- inclusiunea în grupa I funcțională, cu respectarea prevederilor Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor, a întregii suprafețe de pădure, din care 24.0 ha încadrate în subunitatea de tip M;

- pentru subunitatea de tip A(126.3 ha) – codru regulat, s-a adoptat o posibilitate de 130 mc/an,

- în vederea regenerării arboretelor s-a adoptat tratamentul tăierilor progresive și succesive urmărindu-se ca la înlăturarea completă a vechiului arboret, semințșurile instalate să fie apte pentru a prelua funcțiile de protecție corespunzătoare;

Menținerea și dezvoltarea biodiversității ecosistemelor forestiere.

În afara măsurilor menționate, pentru a se crea condițiile necesare trecerii la un sistem de gospodărire intensiv, se impun desigur și acțiuni susținute privind dezvoltarea și modernizarea rețelei de drumuri forestiere, în raport cu natura și specificul activităților preconizate.

Amenajamentul silvic, care are la bază principiile științifice moderne ale gospodăririi și dezvoltării durabile, trebuie să facă parte integrantă din planul de management al ariilor naturale protejate (conform prevederilor Legii 46 / 2008 – Codul Silvic). Acesta și pentru că amenajamentul pune accent pe rolul mediogen remarcabil pe care îl îndeplinesc pădurile în totalitate (fie că fac parte din arii naturale protejate fie că sunt limitrofe sau nu acestora) și totodată contribuie fundamental la menținerea și îmbunătățirea biodiversității și stării de conservare a întregului fond forestier din zonă. O asemenea viziune de ansamblu este foarte importantă, în special pentru animale de talie medie și mare, al căror habitat depășește în multe cazuri zona restrânsă a ariilor naturale protejate în cauză.

Ocotirea și conservarea biodiversității este un domeniu complex ce trebuie urmărit, luând în considerare cele patru forme ale acesteia: genetică, a speciilor, ecosistemică, landsaftică.

O caracteristică esențială a U.P. I Malaia o constituie faptul că întreaga suprafață este încadrată în grupa I funcțională.

Reglementarea procesului de producție și de recoltare a produselor principale și secundare se realizează prin stabilirea posibilității și prin elaborarea planurilor de recoltare și cultură.

Prin această reglementare, se asigură:

- optimizarea structurii pădurii în raport cu condițiile ecologice și cerințele social-economice;
- realizarea unui fond de producție care să permită exercitarea cu continuitate pe termen lung a funcțiilor de producție și protecție ale pădurii și creșterea stabilității ecologice și eficacității funcționale a arboretelor;
- aplicarea unei culturi silvice intensive și respectarea până la nivel de arboret a reglementărilor de ordin silvicultural.

ANALIZA PRIVIND MASURILE CARE SE POT LUA IN CAZUL ARBORETELOR CALAMITATE

In cazul *arboretelor calamitate* se pot lua urmatoarele masuri in functie de incadrarea arboretelor:

-in S.U.P. M –*paduri supuse regimului de conservare deosebita, incluse in categoria functionala 1-2A si 1-2C;*

Ținând cont de rolul polifuncțional al arboretelor și de faptul că sunt supuse regimului de conservare deosebită, măsurile de gospodărire prezintă două aspecte distincte și anume:

- măsuri de gospodărire de ordin general, care urmăresc conservarea pădurilor, adică menținerea lor într-o stare sanitară bună prin executarea lucrărilor de îngrijire, de igienă și a lucrărilor speciale de conservare în cadrul arboretelor mature și cu semințis utilizabil;

- măsuri de gospodărire specifice funcțiilor atribuite și speciilor componente, urmărindu-se realizarea cu precădere a funcțiilor prioritare, care garantează și realizarea funcțiilor secundare.

Practic, cele două categorii de măsuri de gospodărire a pădurilor constituie un complex de măsuri, care trebuie aplicate corect, la timp și cu continuitate.

În vederea realizării funcției prioritare, arboretelor li s-au prevăzut măsuri diferențiate de gospodărire, urmărindu-se optimizarea structurii sub aspectul compoziției, distribuției pe verticală și desimii arborilor la hectar.

Se va evita dezgolirea solului menținându-se densitatea normală a arborilor la hectar.

Lucrările speciale de conservare constituie un ansamblu de intervenții care se aplică arboretelor cu vârstă înaintată, la care capacitatea de protecție a început să scadă. Ansamblul lucrărilor de conservare cuprinde următoarele intervenții:

- efectuarea lucrărilor de igienă, constând în principal din extragerea arborilor uscați sau în curs de uscare, arborii ruți de vânt și de zăpadă, precum și a celor bolnavi, atacați de dăunători etc.. În eventualitatea că se creează goluri, se vor lua măsuri de ajutorare a regenerării naturale sau de împădurire;
- promovarea nucleelor de regenerare naturală, în situațiile în care există, prin efectuarea de extracții de intensitate redusă, strict necesare menținerii sau dezvoltării în continuare a semințurilor respective, situație redată în „Planul lucrărilor de conservare”
- îngrijirea semințurilor și tinereturilor naturale valoroase, prin lucrări adecvate;
- împădurirea golurilor existente, folosind specii și tehnologii corespunzătoare stațiunilor și țelurilor de gospodărire urmărite, etc..

Tăierile de igienă vor avea caracter de tăieri de stimulare a fructificației, cu o intensitate și periodicitate a intervențiilor ce se vor stabili pe teren.

Prin tăieri de igienă se vor extrage, în principal, arborii uscați sau în curs de uscare, arborii ruți de vânt și de zăpadă, etc.

Pe lângă aceste lucrări, în scopul păstrării și asigurării continuității și îmbunătățirii funcțiilor de protecție a acestor arborete, se impun luate și următoarele măsuri:

- combaterea bolilor și dăunătorilor;
- interzicerea pășunatului pe toată perioada anului.

Justificarea economică a gospodăririi acestor arborete rezultă din efectele de protecție realizate de acestea, concretizate în:

- protecția contra eroziunii solului și consolidarea terenurilor alunecătoare;
- realizarea unui regim hidrologic corespunzător;
- efect peisagistic deosebit;
- conservarea genofondului forestier.
- crearea și menținerea unui microclimat sănătos.

La data actuală nu este stabilit un echivalent valoric al acestor funcții, dar beneficiile acestora sunt evidente și justifică pe deplin gospodărirea pe baze ecologice a acestor păduri.

Se face mențiunea că *volumele de extras sunt orientative, ele putând fi majorate sau micșorate după cerințele arboretelor, de la caz la caz* (aparitia fenomenului de uscare, doborâturi de vânt, evoluția procesului de regenerare naturală, etc.).

Scopul lucrărilor prevăzute în această subunitate este menținerea continuității pădurii și amplificarea funcțiilor protective.

Masa lemnoasă ce se va recolta nu constituie o recoltă normală (ca la arboretele în producție), ci un rezultat al acțiunilor preconizate pentru întărirea funcțiilor de protecție și reconstrucție ecologică, ce se vor executa doar acolo unde este necesar și posibil, aplicarea acestei intervenții ținând seama de panta terenului, rețeaua de transport și binențeles de semințșul instalat în fiecare arboret.

Intervențiile vor urmări extragerea arborilor vârstnici debilitați, a celor care stânenesc regenerările actuale executându-se totodată lucrări de îngrijirea semințșului și chiar degajări acolo unde va fi cazul.

In arboretele incadrate in S.U.P. M in cazul unor calamitati se pot lua urmatoarele masuri:

- extragerea de urgenta a arborilor afectati de doboratari de vant sau zapada, a arborilor ruți, pentru a preveni infestarea padurii (in special a padurilor de molid);

-pentru a preveni deprecierea semintisurilor si deteriorarea tratului superficial al solului in timpul deplasarii lemnului tehnologia de exploatare folosita va fi trunchiuri si catarge;

-impadurirea cat mai urgenta a suprafetelor afectate de factori destabilizatori, cu materiale forestiere de reproducere conform compozitiei de regenerare stabilita pentru fiecare unitate amenajistica in parte;

-materialul forestier de reproducere utilizat va fi obligatoriu insotit de certificat de provenienta, conform legislatiei in vigoare;

-urmarirea dezvoltarii plantatiilor si efectuarea lucrarilor necesare: completari, revizuirii, descoplerii, pentru a ajunge cat mai repede la stadiul de masiv si sa preia functiile arboretului precedent.

In arboretele incadrate in S.U.P. A tratamentele adoptate tind spre o structura pluriena sau relativ pluriena, structura ce asigura o rezistenta sporita la doboraturile de vant.

ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL AL AMENAJAMENTULUI SILVIC AL FONDULUI FORESTIER APARTINÂND U.P I MALAIA ASUPRA SPECIILOR ȘI HABITATELOR DIN ZONĂ

Departele de a fi un simplu regulament de exploatare, amenajamentul silvic încorporează cunoștințe și analize pluridisciplinare, urmărind menținerea integrității pădurilor și a biodiversității naturale.

De aceea apreciem că **rolul amenajamentului este unul benefic**, pentru menținerea stării favorabile de conservare a habitatelor și a speciilor, atât la nivelul fondului forestier aparținând persoanelor fizice asociate, cât și la nivelul arboretelor din ariile naturale protejate din zonă, și că fără reglementările pe care le implementează (împreună cu alte acte legislative ale sectorului silvic) anumite componente și conexiuni ale ecosistemelor protejate ar putea fi grav perturbate.

Menținerea stabilității și biodiversității ecosistemelor și speciilor locale este un deziderat de prim ordin. Dintre căile de acțiune pot fi menționate câteva mai importante:

- conducerea arboretelor la vârste de peste 100 ani, urmărindu-se îndeosebi regenerarea lor naturală din sămânță;

- realizarea unor lucrări de îngrijire și conducere prin care să se mențină și să se îmbunătățească starea de sănătate, stabilitatea și biodiversitatea naturală;

- promovarea compozițiilor de regenerare apropiate de cele ale tipurilor natural fundamentale de pădure, iar în cazul regenerărilor artificiale folosirea de material seminologic de proveniență locală;

- prin planificarea tăierilor de regenerare, în spiritul continuității recoltelor pe durate de 100 – 110 ani, se realizează un mozaic de habitate naturale aflate în diverse stadii de dezvoltare, lucru benefic în primul rând pentru menținerea și dezvoltarea populațiilor de animale;

- luarea unor măsuri pentru prevenirea incendiilor;

- ținerea sub control a efectivelor populațiilor de insecte care pot produce gradații și protejarea dușmanilor naturali ai acestora;

- gospodărirea rațională a speciilor care fac obiectul activității de vânătoare, asigurându-se hrană complementară și suplimentară atunci când este necesar, menținându-se efectivele și proporția dintre sexe la niveluri optime, asigurându-se starea de sănătate și evitându-se producerea unor epizootii, respectându-se cu strictețe perioadele de prohibiție și evitându-se executarea unor lucrări deranjante în perioada de împerechere;

- gospodărirea rațională a speciilor care fac obiectul pescuitului, prin: amplasarea de construcții hidrotehnice speciale care să contribuie la oxigenarea apei, menținerea arborilor de

pe marginea cursurilor de apă, care asigură umbră și hrană, la nevoie chiar repopulări cu specii indigene, evitarea unor posibile epidemii și respectarea cu strictețe a perioadelor de prohibiție;

- recoltarea rațională și ecologică a ciupercilor și fructelor de pădure comestibile și a speciilor de plante medicinale;

În plus, în ariile naturale protejate, pentru a nu fi afectate, nu s-au propus următoarele:

- realizarea de construcții (inclusiv drumuri forestiere);

- utilizarea, stocarea, transportul, manipularea sau producerea de substanțe, materiale, deșuri solide, noxe sau aerosoli, care ar putea afecta speciile sau - realizarea unor activități care să devieze cursuri de apă, care să genereze poluare fonică, luminoasă, atmosferică sau prin care să se exploateze diverse zăcăminte minerale de suprafață sau subterane (inclusiv ape);

- realizarea de defrișări pentru schimbarea categoriei de folosință a terenului;

- efectuarea unor activități care să determine deteriorarea sau pierderea unor habitate sau specii de interes comunitar;

- inundarea de terenuri;

- activități sau lucrări care să afecteze direct sau indirect zonele de hrănire, reproducere sau migrare a speciilor de interes comunitar;

- crearea unor bariere care să ducă la izolarea reproductivă a vreunei specii de interes comunitar.

Anexam alăturat:

1. Actele de proprietate;
2. Planul decenal de recoltare a produselor principale;
3. Planul lucrărilor de conservare;
4. Planul lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor;
5. Planul lucrărilor de regenerare;
6. Avizul Comisiei CTAS
7. Harta U.P. I Malaia

Intocmit,